

NEDSKÄLLA, v. a. 2. (fam.) Öfverhopa med skällsord, förfölja med smädelse och förtal. — Äfv. *Skälla ned*.

NEDSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) Skära lös person eller sak, så att de falla ned. *N. en som hängt sig*.

NEDSKÖLJA, v. a. 2. Med något vått, som sköljer, neddrifva. *N. maten med vin*. — Äfv. *Skölja ned*. — *Nedsköljande*, n. 4. o. *Nedsköljning*, f. 2.

NEDSLAG, n. 5. (i musik) Slag med takt-pinnen nedåt, för att tillkännagifva en starkare taktadel.

NEDSLAGEN, a. 2. neutr. — *et*. Som fällt modet; vid sorgset mod. — *Syn*. Modfälld; se f. ö. *Bedröfvad*. — *Nedslaget*, adv.

NEDSLAGENHET, f. 3. Nedslaget sinne, sorgset mod. — *Syn*. Modfälldhet; se f. ö. *Bedröfvelse*.

NEDSLAGNING, f. 2. Handlingen, då man nedslår.

NEDSLASKA, v. a. 1. Slaska full. — Äfv. *Slaska ned*.

NEDSLUKA, v. a. 1. Se *Sluka*. — Äfv. *Sluka ned*.

NEDSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) 1) Slå något, så att det blir lägre. — 2) Slå till marken, nedlägga, döda. *N. en fiende*. *N. en ox med en klubba*. — 3) Neddrifva, nedstöta. *N. en påle i marken*. — 4) Lägga ned åt marken, luta ned. *Regnet har n-slagit säden*. — 5) Fälla, sänka. *N. ögonen*, sänka blickarna nedåt. — 6) (fig.) a) Vederlägga. *N. ens argumenter*. — b) Minska, tillintetgöra. *N. modet*. *Denna händelse n-slog alldeles hans mod*. *N. ens hopp*. — Äfv. (för alla bem.) *Slå ned*. — *N-ende*, part. akt. Brukas äfv. adjektivt och betyder då: Som nedslår modet. *En n. nyhet, händelse*. — *Nedslående*, n. 4.

NEDSMETA, v. a. 1. Smeta full. — Äfv. *Smeta ned*.

NEDSMUTSA, v. a. 1. Alldeles smutsa. — Äfv. *Smutsa ned*.

NEDSMÄLTA, v. a. 2. Smälta arbetad ädel metall. Säges isynn. om silfver. — Äfv. *Smälta ned*. — *Nedsmältande*, n. 4. o. *Nedsmältning*, f. 2.

NEDSMÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Smörja*) Öfverallt besudla, fläcka med något smörjigt ämne. — Äfv. *Smörja ned*.

NEDSNÖA, v. a. 1. Öfvertäcka med snö.

NEDSOTA, v. a. 1. Sota full. — Äfv. *Sota ned*.

NEDSPARKA, v. a. 1. Sparka till något, så att det faller ned. — Äfv. *Sparka ned*. — *Nedsparkande*, n. 4. o. *Nedsparkning*, f. 2.

NEDSPILLA, v. a. 2. Spilla full. — Äfv. *Spilla ned*.

NEDSPÄNNA, v. a. 2. Upplösa något med spänne fästadt, nedflytta det och åter spänna till. — Äfv. *Spänna ned*.

NEDSTAMMA, v. n. 1. (mindre brukl.) Härtamma. Säges i fråga om någon ganska aflägsen stamfader.

NEDSTAMPA, v. a. 1. Genom stampning göra lägre, jemna, tillplatta. — Äfv. *Stampa ned*.

NEDSTICKA, v. a. 3. (böjes som *Sticka*, I) 1) Nedföra, nedstoppa genom hål, öppning. *N. handen i fickan*. — 2) Sticka till något, så att det faller ned. — 3) Fälla till marken med uddigt vapen eller eggjern, döda. *N. någon med knif, dolk, värja*. — Äfv. (för alla bem.) *Sticka ned*. — *Nedstickande*, n. 4. o. *Nedstickning*, f. 2.

NEDSTIGA, v. n. 3. (böjes som *Stiga*) 1) Gå, stiga nedåt. *N. utför trappan*. — 2) (fig.) a) Sänka sig, falla. *Barometern har n-git*. *Priset har n-git till 8 Rdr tunnan*. — b) Nedlåta sig. *Han n-ger i sina skrifter ofta till pöbeln*. — Äfv. *Stiga ned* (dock mindre ofta i fig. bem.). — *N-nde*, part. pres. Brukas adjektivt i uttrycket: *N. linie* (ell. *led*), slägtud, hvarvid räknas nedåt, ifrån far till son. — *Nedstigande*, n. 4. o. *Nedstigning*, f. 2.

NEDSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) Stryka något så, att det fälles ned. *N. luggen på en hatt*. — Äfv. *Stryka ned*. — *Nedstrykande*, n. 4. o. *Nedstrykning*, f. 2.

NEDSTJELPA, v. a. 2. Stjelpa något, så att det faller ned. — Äfv. *Stjelpa ned*. — *Nedstjelpande*, n. 4. o. *Nedstjelpning*, f. 2.

NEDSTÄMMA, v. a. 2. 1) Stämma lägre. *N. ett musikinstrument*. — Äfv. *Stämma ned*. — 2) (fig.) Minska, nedsätta, göra ringare. *N. sina anspråk*. *N. tonen*, vara mindre pockande, högljudd; gifva med sig. — *Nedstämmande*, n. 4. o. *Nedstämning*, f. 2.

NEDSTÄNKA, v. a. 2. Stänka full. — Äfv. *Stänka ned*.

NEDSTÖTA, v. a. 2. 1) Stöta till något, så att det faller. *N. en kägla*. — 2) Med stötning neddrifva. *N. laddningen i bösspipan*. — 3) Gifva någon en stöt med knif, dolk, värja o. s. v., så att han faller, dör. *N. en fiende*. — Äfv. (för alla bem.) *Stöta ned*. — *Nedstötande*, n. 4. o. *Nedstötning*, f. 2.

NEDSUDDA, v. a. 1. Sudda full. — Äfv. *Sudda ned*.

NEDSVÄRTA, v. a. 1. Nedsmörja med svartä; fläcka full, besudla med något svart ämne. — Äfv. *Svartä ned*.

NEDSÄ, v. a. 2. Se *Så*.

NEDSÄNKA, v. a. 2. 1) Se *Sänka*. — Äfv. *Sänka ned*. — 2) (fig.) Se *Försänka*, 2. *Denna underrättelse n-kte honom i sorg*. — *Nedsänkande*, n. 4. o. *Nedsänkning*, f. 2.

NEDSÄTTA, v. a. 2. (äfv. *Sätta ned*) 1) Sätta något ifrån sig på en nedanför varande yta. *N. en flaska, som man bär, på marken*. — 2) Sätta längre ned, flytta ned. — 3) Nödga att sitta ned. — 4) *N. i förvar* ell. blott *n.*, lemna i förvar. *N. penningar hos någon*. — *Syn*. Deponera. — 5) (fig.) a) Minska, göra ringare, falla. *N. priset på en vara*. *N. sina anspråk*. — b) Förringa, förklena. *N. ens förtjenster*. — Äfv. (för alla bem.) *Sätta ned*. — *N. sig*, v. r. 1) Sätta sig neder. — 2) Bosätta sig. *N. sig på landet, i en stad, i Amerika*. — Äfv. *Sätta sig ned*. — *Nedsättande*, n. 4. o. *Nedsättning*, f. 2.

NEDSÖLA, v. a. 1. Söla öfverallt, alldeles orena. — Äfv. *Söla ned*. — *Nedsölände*, n. 4.

NEDTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) Taga och nedföra ell. nedflytta. *N. en tafla af väggen*. — Äfv. *Taga ned*. — *Nedtagande*, n. 4. o. *Nedtagning*, f. 2.

NEDTALGA, v. a. 1. Nedsmörja med talg. — Äfv. *Talgä ned*.

NEDTILL, nedtill, adv. Se *Nedanpå*, *Nedvid*.

NEDTJÄRA, v. a. 1. Tjära full. — Äfv. *Tjära ned*.

NEDTRAMPA, v. a. 1. Genom trampning nedtrycka, nedplatta, jemna, packa.

NEDTRUGA, v. a. 1. Tvinga ned. Säges om mat. — Äfv. *Truga ned*. — *Nedtrugande*, n. 4.